

**הבלש בנימין
פרלמן (משמאל)
התחזה כחלפן
וכימעט שם את
ידו על הכסף
שהיה בידי מוטי
מנג'ל (מימין)**

העוהק האפריקאי

לידידיו של מנג'ל בישראל, ומצא ררך מקורית להיפגש אתם. כעבודת-שטח שעשה התברר לו, שהם מתכוונים להשכיר רירה בגושדן. הוא בא למקום, וכמהלך השיחה על תנאי השכירות סיפר שהוא חייב לצאת לחו"ל, לגיחה קצרה של עסקים. כנדרר-אנג, גילה" פרלמן למארחיו שהוא חלפן מטבע בנילאומי, והלהיס היום כשוק זה רולארים זימבאבוויים, הרגיש.

בעלי היררה גילו את אוננו של פרלמן, שהם מכירים מישוה שמחזיק במטבע מסוג זה. אני מוכן לעיסקה" אמר פרלמן, אך רק כסכום של יותר ממיליון דולר. הוא ציין, שהוא ישלם סכום גבוה ביותר, 50 סנט על כל דולר זימבאבווי, תמורת המטבע האפריקאי. בירור טלפוני קצר, שנערך בין ישראל ובית מנג'ל בארצות-הברית, העלה שהוא מחזיק ב-740 אלף דולר זימבאבוויים, שאותם הוא מוכן להמיר. בתחילת ספטמבר הגיעו המעורבים כפרשה לציריך: מנג'ל בא מארצות-הברית, מלווה בצעירה יפהפיה, והולמס בא כטיסה מיוהאנסבורג. מישוה יצאו פרלמן וחמישה מעובדי מישוה פרקליטו בארץ של הולמס ווג ידידיו של מנג'ל, שקישרו בינו ובין פרלמן. מנג'ל וידידיו לא ידעו על המלכודת שהוכנה להם.

אחרי משאומתן קצר בין מנג'ל ופרלמן, שהתחזה כבורקר בעל-מוניטין, הוחלט שהעיסקה תבוצע לא בחדר מלון אמבסדור, כפי שרצה פרלמן, אלא באולם הקבלה של יו-בי-אס - יוניון בנק און סוויסרלאנד. הוסכם שמנג'ל יביא לאולם את המיוודות, יפתח אותן ויצגי לפני פרלמן את 740 אלף הדולארים הזימבאבוויים. פרלמן התחייב, שבאר תהיעת הוא יפתח את מיוודות הדיימס-בונד שלו, שבה יהיו 370 אלף דולר אמריקאיים, ואז הם יתחלפו במיוודות.

ערב ביצוע העיסקה ריווח עליה פרלמן למישטרת שווייץ וביקש את עזרתה. כיום שלישי, 6 בספטמבר, בשעה 12צהריים, נפגשו מנג'ל ופרלמן באולם-הקבלה של הבנק. עוברי-הבנק הביאו למנג'ל את המיוודות שהיו מופקדות במקום. מנג'ל פתח את תיקיו, ואז פתח פרלמן את תיקו שלו, ואותן לשוטרי-החרש שהסתתרו באולם.

I, the undersigned
hereby confirm the following:
1. I have purchased and received the sum of One Million, two hundred and thirty four Thousand Zimbabwe dollars (Z\$1 234 000,00) in Bank Notes.
2. I shall pay Fifty (50) United States of America cents for each and every Zimbabwe dollar I have purchased and received. Total US \$617 000, 00.

התחייבות בלי כסף

פתיה ההסכם, שעלו התם מוטי מנג'ל בחודש מרס בשווייץ. הוא מקבל מססיל הולמס 1234 מיליון דולר זימבאבוויים ומתחייב לשלם לו 617 אלף דולר אמריקאיים בשישה תשלומים שבועיים. על ההסכם התמה דיילת ישראלית כעדה. מנג'ל לא התכחש לחתימתו. הוא טוען שהכסף שקיבל לא היה ברי-המרה, ושהיה מוכן להחזירו תמורת תשלום הוצאותיו. עד לשבוע שעבר, המועד בו הגיעו הצדדים להסכם, התנהל מירדף בניבשתי להשבת הכסף לבעליו.

מהפגישות האלה מצא מנג'ל תירוץ להסביר מדוע אינו משלם, ונחוצה לו פגישה נוספת. לחלק מהפגישות לא הופיע מנג'ל כלל. בסוף הדיע להחזיר את הכספים הזימבאבוויים. הסכמתי. אולם גם הצעה זו לא כיבר, והכספים לא הוחזרו לי. מנג'ל טען שהכספים אינם ברשותו ובהחזקתו, כי מסר את הכספים להחלפה, וכי נתקל בקשיים לקבל את הכספים הזימבאבוויים כחורה משותפיו אלו".

הולמס נזכר, שמנג'ל סיפר לו על עברו הישראלי ושהעדה שנכחה בעת העברת הכסף היא ישראלית. הוא בא לראשונה בחייו, לישראל. הוא פנה למישר עורכרדין בתל-אביב, וביקש שיכינו תביעה נגד מנג'ל על סכום של 617 אלף דולר. הוא לא הסתפק בכך, ביקש לדעת פרטים נוספים על הישראלי היורד, מיהו, היכן הוא מחביא את הכסף ואם הוא הצליח להמיר חלק ממנו.

לעמול קשה עד שהביא את הכסף לחדר שבו בוצעה העיסקה. הולמס שלף רף נייר מודפס, החתים עליו את מנג'ל ואת ידידתו, דיילת ישראלית, שהיתה בחדר, כעדה. בהסכם נאמר, שמנג'ל קנה וקיבל סכום של 1234000 דולר זימבאבוויים, ושהוא ישלם עבור כל דולר כזה 50 סנט אמריקאיים - סך-הכל, 617 אלף דולר אמריקאיים.

צורת התשלום היתה מוזרה לא פחות. מנג'ל התחייב לשלם את הסכום בשישה תשלומים שבועיים לחשבון בבנק דיסקונט בונבה, לפי שם-צופן "עבור ידיך הטייס". הולמס לא קיבל שום ערבות כספית או בנקאית עבור הרכוש שצבר כמספית כל חייו, ושאותו הפקיד בידי אדם שלא הכיר אותו אלא יומיים קודם-לכן, ואז קרה מה שעלול מאוד לקרות בעסקים כאלה: הכסף שהוכנס בתמורה להולמס, לא שולם כלל.

מנג'ל, טען אחר-כך, שהתברר לו שהכסף אינו ברי-המרה. הוא רצה להחזירו להולמס, אך ביקש פיצוי על טיסותיו לשווייץ, ועל המאמץ שהשקיע, אך הולמס לא היה מוכן לשמוע על כך, וביקש שיעשה כל מאמץ כדי לפרוט את הדולארים הזימבאבוויים. סיפר הולמס: בארבעת החודשים האחרונים ססתי כ-45 טיסות בינלאומיות לארצות-הברית, אירופה וישראל, במאמץ להבטיח את התשלום המגיע לי. מנג'ל המיין אותי להיפגש עימי בערים שונות, אבל בכל-יאחת

בזימבאבוה יותר מהדולר הירוק, הוא פחות מ-40 סנט אמריקאיים. אם לא די בזאת, נודע לו ממקורות מוסמכים, ששילטונות זימבאבוה עומדים לבצע "מהפך כלכלי", שיהפוך את השטרות שבירדיו לחסרי-ערך לחלוטין.

בעורבו ממרכו בנקאי אחד לשני, הגיע לו מישוה לנסות להחליף את הכסף מחוץ לבנק. כאן נכנס לתמונה הגיבור השני. שמו מוטי מנג'ל, ישראלי לשעבר, המתגורר כיום בהוליווד שבפלורידה. מנג'ל (36) יצא מישראל לפני 15 שנה, ולרבריו, מאז הוא עשה חיל בעסקים. הוא התחתן עם צעירה קנאדית, ביצע עיסקה מוצלחת בקנדה ומאז התרחב. מנג'ל קשור בעיסקי-בינה, במוע" הולמס ומנג'ל קבעו פגישה רוני לילה ובעסקים אחרים, בין יבשתיים, שעליהם הוא אינו מרבר. הוא מחזיק אפילו בבנק, רוב רכושו, כולל ביתו המפואר, רשום על-שם אשתו. לרבריו, הוא מכיר רבים מהצמרת הפוליטית הישראלית, והוא תורם גדול לישראל.

אחרי היכרות קצרה, נחתם הסכם מוזר ביותר בין השניים. ב-25 במרס, בחדר במלון אינטרקונטיננטל, העי ביר הולמס למנג'ל חמש מיוודות גרושות שטרות כסף. מכיוון שהשטר הגדול ביותר בזימבאבוה הוא בן 20 דולר, והולמס הביא איתו גם שטרות בני דולר זימבאבווי אחד, הוא נאלץ

לקחות הפניף המרכזי של יוניון בנק און סוויסרלאנד בציריך, שווייץ, היו בטוחים שבמקום מתבצע שוד.

מערכת-האזעקה הופעלה והשערים הוגפו ברוזמנית. במרכז אולם-הקבלה נצדה ההומה. שני אנשים, שהחזיקו בידיהם מיוודות כהות, ניסו לתפוס איש את מיוודת רעהו. גברים חסונים שרצו למרכדהאולם הקיפו את השניים כחומת-אדם.

פקידי-הבנק היו נרעשים, כשהת-בר שהמקום מוצף בשוטרי-חרש. הפקידים לא הבינו מילה מהצעקות הרמות שנשמעו בחלל האולם. הן היו על טהרת העברית. "רמיית אותי" צעק אחד. "אל תזוז, אנחנו בלשים מישראל!" צעק השני. "לעולם לא תיראו את הכסף!" צעק הראשון.

תשובת השני: "הוא כבר לא שלך!" השערוריה בבנק השווייצית התרח-שה בתחילת חודש ספטמבר, השנה. היא היתה שיאה של פרשת מירדף מרתקת, חובקת עולם, אחרי סכום עתק ברולארים זימבאבוויים. הסיפור מלא, כפי שהוא מתפרסם לראשונה כהעולם של זה, מגלה טעם מהנעשה בעולם הבנקאות הבלתי-חוקית, המתקיים לצד המערכת החוקית.

מיוודות של כסף

חילת הדראמה היתה בחודש מרס, השנה, כאשר נפגשו בשווייץ שניים מיבואיה המרכזיים. האחד הוא ססיל הולמס, פליט לבן מרודויה, היום זימבאבוה. הולמס, איש-עסקים שברח לדרום-אפריקה עם מישפחתו, החזיק בין חפציו הון רב: כמעט מיליון רובע דולר זימבאבוויים (כדיוק: 1234000) מכיוון שבזימבאבווי ווה שערי-החליפין הוא 1.12 דולר אמריקאי לכל דולר מקומי, הרי שהולמס החזיק בדייו הון עתק: 1382000 דולארים של ארצות-הברית. כסף זה לא היה שייך רק להולמס. גם לבנים אחרים, שרצו להכריח את כספם. נתנו לו את כל רכושם, כדי שמימי אותו בדולר הירוק. הולמס נסע לאירופה להחליף את כספו, וגילה לתדהמתו שבאירופה ערכו של הדולר השחור, השווה

מלכודת בנק

שלב זה הוכנס כסוד-העניין הגיבור השלישי של הפרשה, הלא-הוא החוקר הפרטי בני פרלמן, לשעבר מטובי החוקרים ביחידה לחקירות-הונאה במטה הארצי. פרלמן, שכבר יצא לו מוניטין בעבודותיו בתחום הפרטי, התחיל לעבוד על תיקי פרלמן החליט לטמון מלכודת